

[Indenrigsministeren.]

ikke paa Forhaand kan være kendt, hvilke Grupper i Byraadet der benytter den Ret, som gives dem i Loven til at vælge Medlemmer til Havneudvalget udenfor Byraadets Midte. Jeg tror derfor fra alle Synspunkter set, at det vil være rigtigt ikke at vedtage dette Forslag.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 15, til § 19, der vedrører Spørgsmaalet om Havnetaksternes Fastsættelse, skal jeg kun sige, at naar jeg ikke har kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, da skyldes det selvfølgelig ikke Uvillie fra min Side mod de lavest mulige Havnetakster, tværtimod, og det er ogsaa en Selvfølge — hvad det ærede Medlem hentydede til —, at ved Fastsættelsen af Havnetaksterne vil der altid være at tage Hensyn til Havnenes Økonomi. Det er alt sammen ikke dette, der gør, at jeg ikke kan tiltræde Ændringsforslaget, men derimod rent praktiske Forhold, der gør et Forslag af den Karakter uegnet. Om hele dette Spørgsmaal vil imidlertid den højtærede Trafikminister udtale sig nærmere — det er jo et Forhold, der vedrører hans Ministerium.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 16, til § 20, angaaende Byraadens Repræsentation i Kirkebestyrelsen, skal jeg kun sige, at det forundrer mig noget, at Venstrepartiet deltager i Fremsættelsen af dette Ændringsforslag, idet man jo vil erindre, at i det Købstadkommunallovforslag, der blev fremlagt af den tidligere Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Krag, i det høje Landsting, havde man erkendt, at der var rimelig Baggrund for en Repræsentation af Byraadet i Kirkebestyrelsen; netop under Hensyn til den voksende økonomiske Betydning, hele dette Forhold har. Det ærede Medlem Hr. Krag havde derfor ogsaa foreslaaet, at der skulde vælges et Medlem til at indtræde i Kirkebestyrelsen, og jeg skal ikke skjule, at jeg i Udvalget har givet Udtryk for, at dersom Venstrepartiet vilde tiltræde det Standpunkt, som altsaa dets Indenrigsminister havde i 1929, da han fremlagde sit Forslag, da vilde jeg for mit Vedkommende have kunnet tiltræde det. Det har det ærede Parti imidlertid ikke villet, og jeg maa da anbefale at stemme imod det stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 18 til § 20, stillet af det konservative Folkeparti, gaar ud paa, at Bygnings-, Brand- og Sundhedskommissionerne afskaffes, og at deres Forretninger henlægges til Kommunalbestyrelsen. Jeg maa dog mene, det vil være upraktisk at henlægge disse Sager direkte

under Kommunalbestyrelsen; disse Sager forvaltes vel nok bedst af selvstændige Kommissioner, hvori der indvælges Folk med praktisk Indsigt i de paagældende Forhold, og saaledes som Flertallets Ændringsforslag er affattet, vil det ses, at denne specielle og praktiske tekniske Indsigt sikres meget stærkt, saa jeg kan ikke se nogen Anledning til at overføre disse Forhold til Byraadet.

I øvrigt maa jeg gøre det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt opmærksom paa, at det rent formelt ser lidt ejendommeligt ud, at det ærede Medlem efter at have foreslaaet Bygningskommissionerne, Brandkommissionerne og Sundhedskommissionerne afskaffet under Ændringsforslaget med at sige, at „Købstadens Politimester tiltræder de nævnte Kommissioner med Stemmeret“. Men bortset fra dette rent formelle skulde jeg efter det ærede Medlems Udtalelser nu mene, at det ærede Medlems Parti vilde kunne tiltræde Regeringspartiernes Ændringsforslag, idet det er meget rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen udtalte, at i Flertallets Forslag er netop ikke Stemmeretten taget fra Politimesteren, saaledes at den eneste Indvending, jeg forstod det ærede Medlem nu havde, ikke er en Indvending i Realiteten. Jeg vil derfor henstille, om det ærede Medlem ikke for sit Vedkommende kunde tage dette Ændringsforslag tilbage.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 24 af det konservative Parti vedrørende Ekspropriationsspørgsmaalet, skal jeg sige, at det forekommer mig, at den Motivering, det ærede Medlem har givet af dette Ændringsforslag, og derfor ogsaa Ændringsforslaget i nogen Grad maa bero paa en Misforstaaelse.

Det ærede Medlem maa erindre, at denne Ekspropriationsbestemmelse i Virkeligheden ikke giver Byraadene nogen ny Beføjelse. Forholdet er jo det, at i den for Frederiksberg gældende Bygningslov er der en Bestemmelse, der siger, at

„de Private tilhørende Grunde og Bygninger, hvis Afstaaelse findes nødvendig til Anlæg af nye Gader og Veje eller til Udvidelse af ældre eller til Anlægget af Kloaker eller i andre almennyttige Øjemed, skal, naar Kommunalbestyrelsen derpaa gør Fordring, afstaas mod Erstatning efter de hidtil gældende Regler“.

og denne Bestemmelse, som her gælder for Frederiksberg, kan under de bestaaende Forhold i Henhold til Loven af 5. December